

Sygn. akt VI ACa 659/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 grudnia 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie VI Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SA – Barbara Godlewska – Michalak

Sędzia SA – Ewa Śniegocka (spr.)

Sędzia SA – Urszula Wiercińska

Protokolant: – sekr. sądowy Mariola Frąckiewicz

po rozpoznaniu w dniu 12 grudnia 2013 r. w Warszawie

na rozprawie sprawy z powództwa Banku (...) S.A.

w W.

przeciwko Agencji (...) w W.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 5 lutego 2013 r.

sygn. akt III C 231/12

I. oddala apelację;

II. zasądza od Banku (...) S.A. w W. na rzecz Agencji (...) w W. kwotę 2.700 (dwa tysiące siedemset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt VI A Ca 659/13

UZASADNIENIE

Słusznie uznał Sąd Okręgowy, iż w sprawie niniejszej nie występują przesłanki do odrzucenia pozwu mimo toczenia się wcześniej sprawy I C 1911/10 przed Sądem Rejonowym dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie. W ocenie Sądu Okręgowego w sprawie obecnej występują te same strony i spór dotyczy dopłat z tej samej umowy, jednak podstawy faktyczne są różne. W tamtej sprawie (której wynik nie był nigdy kwestionowany przez Bank) chodziło o rozliczenie umowy o dopłatach, zwrot dopłat należnych Agencji, których brak wynikał z nieprawidłowego sposobu zarachowania spłat, a także naruszenia przez Bank postanowień umowy z Agencją (naruszenia zasad udzielania kredytów inwestycyjnych), wskutek czego Bank był zobowiązany do zwrotu dopłat bez oczekiwania na ich wyegzekwowanie od kredytobiorcy. W sprawie niniejszej chodzi natomiast o zwrot kwoty zapłaconej omyłkowo ponad uzasadnioną należność pozwanego. Powód nie domaga się zwrotu kwot wpłaconych na podstawie wyroku z 21.12.2010r, zaś roszczenie w obecnej sprawie jest wywodzone z braku jakichkolwiek podstaw do zapłaty na rzecz pozwanego kwoty dochodzonej pozwem. W sprawie I C 1911/10 podstawę prawną stanowiły przepisy o wykonaniu umowy (jak się

okazało nienależnym), zaś w sprawie obecnej - przepisy o bezpodstawnym wzbogaceniu (nienależnym świadczeniu). W sprawie I C 1911/10 chodziło o wykonanie umowy stron, zaś w niniejszej sprawie - o nadpłatę powoda dokonaną omyłkowo wskutek niewzięcia pod uwagę wpłaty dokonanej w 2003r. Są to rzeczywiście zupełnie inne podstawy faktyczne.

Sąd Apelacyjny podziela też wywody Sądu Okręgowego odnośnie przedawnienia roszczeń powoda. Powód sam wskazał w pozwie, że część spłaty należności głównej z tytułu dopłat oraz z tytułu odsetek ustawowych od tych dopłat została dokonana już w dniu 23.09.2003r., zatem początek biegu przedawnienia należy ustalić na ten właśnie dzień, czyli 23.09.2003r. Rację ma Sąd Okręgowy, iż termin przedawnienia w tym przypadku wynosi 3 lata z uwagi na to, że są to świadczenia okresowe i związane z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Bank jako powód był zobowiązany do wykazania swojego roszczenia na mocy art. 6 kc, jednak tego nie uczynił. Opisał jedynie swoje operacje finansowe, ale ich nie udowodnił stosownymi dokumentami. Brak jest dowodów na okoliczność nienależnego świadczenia ze strony powodowego Banku. Dołączone do akt przez powoda zestawienia dotyczą dopłat do oprocentowania kredytu otrzymanych przez Bank od Agencji i przekazanych kredytobiorcy, zatem dotyczą relacji pomiędzy powodem a B., zaś sprawa niniejsza toczy się pomiędzy Bankiem a Agencją.

Poza tym wyliczenie kwot zawartych w pozwie nie jest prawidłowe. Świadczy o tym sama treść pozwu. Na str. 3 akt jest mowa o tym, że Bank przekazał Agencji w dniu 27.08.2008r łączną kwotę 1.205.298,98 zł, w tym 518.441,96 zł tytułem dopłat i 672.732,58 zł tytułem spłaty odsetek ustawowych od zwracanych dopłat, zaś dalej napisano, że „...prowadzi do wniosku, że powód wyegzekwował od kredytobiorcy i przekazał na rachunek pozwanego albo zwrócił z własnych środków przed ich wyegzekwowaniem od kredytobiorcy tytułem zwrotu dopłat łączną kwotę 672.732,58 zł...”

Z tych wszystkich względów Sąd Apelacyjny orzekł, jak w sentencji postanowienia na podstawie art. 385 kpc.